

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7C/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514215167
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šajmovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1514215167.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Šajmovičovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a. s., IČO: 00 001 350, so sídlom Radlická 333/150, Praha, Česká republika, zast. Mgr. Peter Olejár, usadeným euroadvokátom, Miletičova 21, Bratislava proti odporcovi: B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 6, J., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou P. E., zamestnankyňou M. súdu J. V v konaní o zaplatenie 27. 110,07 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 25,756,40 Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 20.000,- Kč za obdobie od 29.04.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 7,05% ročne zo sumy 20.000,- Kč od 07.06.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 59,-Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 214,58 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd konanie zastavuje.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 09.06.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie 27.110,07 Kč so zmluvným úrokom vo výške 18,9 % ročne z istiny 20 000,- Kč od 29.04.2014 do zaplatenia a s 15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 21.000,- Kč od 29.04.2014 do zaplatenia ako aj trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ na základe Zmluvy o ČSOB Osobnom konte zo dňa 07.01.2003 zriadil odporcovi bežný účet a poskytol odporcovi povolené prečerpanie účtu s úverovým rámcom do výšky 20 000,- Kč. Súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie. Odporca oprávnenie prečerpať účet do debetu využil. Odporca si neplnil svoje povinnosti zo zmluvy, dlžnú čiastku riadne neuhradil, preto navrhovateľ vyhlásil všetky dlžné čiastky za splatné ku dňu 06.06.2013. Navrhovateľ sa s poukazom zmluvu a obchodné podmienky domáhal zmluvného úroku vo výške 18,9 % ročne ako aj úroku z omeškania vo výške 15% ročne. Žalovaná pohľadávka ku dňu 28.04.2014 vo výške 27.110,07 Kč pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 20 000,- Kč, zmluvného úroku vo výške 4.756,40 Kč, úroku z omeškania vo výške 1.353,67 Kč a dlžných poplatkov vo výške 1.000,- Kč.

Súd vydal dňa 20.07.2015 pod č.k. 27Ro/1307/2014-58 platobný rozkaz, ktorým odporcu zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Z dôvodu, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, súd ho uznesením č. 27Ro/1307/2014-69 zo dňa 16.12.2015 zrušil. Odporca neprevzal návrh a platobný rozkaz a podľa relácie poštového doručovateľa je na adrese trvalého pobytu neznámy. Súd preto vykonal šetrenie na zistenie miesta pobytu odporcu. Podľa potvrdenia o trvalom pobyte vydaného Registrom obyvateľov SR je adresa trvalého pobytu odporcu V. 6, J..

Podľa oznámenia Ústrednej evidencie väzňov ZVJS SR sa odporca nenachádza vo výkone väzby ani vo výkone trestu.

Podľa lustrácie vykonanej Sociálnou poisťovňou nie je odporca zúčastnený na nemocenskom, dôchodkovom poistení a poistení v nezamestnanosti z titulu zamestnanca závodu.

Uznesením tunajšieho súdu č. 7C 48/2016-81 zo dňa 05.05.2016 súd ustanovil odporcovi za opatrovníka P. E., zamestnankyňu M. súdu J. V.

Pred otvorením pojednávania vo veci samej navrhovateľ zobral návrh v časti o zaplatenie 1.353,67 Kč ako aj v časti úroku z omeškania v časti 7,95 % ročne zo sumy 20.000,- Kč od 29.04.2014 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise, Zmluvou o ČSOB Osobnom konte, Podmienkami vedenia bežného účtu, Podmienkami pre povolenie prečerpania osobného účtu, Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, históriou úverového účtu odporcu, upomienkami, Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 07.06.2013, Sadzobníkom poplatkov, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o ČSOB Osobnom konte zo dňa 07.01.2003 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom súd zistil, že navrhovateľ sa zaviazal zriadiť a viesť odporcovi účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX, odporca sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky povoleného prečerpania.

Oznámením zo dňa 06.01.2005 navrhovateľ oznámil odporcovi poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania bežného účtu do výšky čiastočného úverového limitu 20 000,- Kč. Zároveň odporcovi oznámil výšku úrokovej sadzby povoleného prečerpania 13,90% ročne a sadzbu úroku z omeškania 15% ročne

Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 07.06.2013 súd zistil, že odporca nezaplatil splatný záväzok vyplývajúci z povoleného prečerpania účtu a preto navrhovateľ oznámil odporcovi, že sa celý záväzok vrátane príslušenstva stal splatným dňa 06.06.2013.

Podľa ust. § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Charakter konania s tzv. cudzím prvkom je v tejto veci daný účastníkmi konania (navrhovateľ je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v Českej republike a odporca je štátny príslušník Slovenskej republiky s trvalým bydliskom v Slovenskej republike) a miestom uzavretia ich zmluvného vzťahu (v pobočke navrhovateľa v Českej republike, podľa platného českého práva) a vzájomného plnenia z neho (v Českej republike). Súd preto skôr, ako začal konať vo veci samej, sa musel vysporiadať s otázkou svojej právomoci a (za podmienky zistenia právomoci) príslušnosti, ako nevyhnutných podmienok konania podľa cit. ust. § 103 a nasledujúcich ustanovení OSP v spojení s ust. § 7 a nasl. a § 84 a nasl. OSP

Dvojstranná Zmluva medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach so Záverečným protokolom, podpísaná v Prahe 29. októbra 1992 (ozn. MZV SR č. 193/1993 Z.z.) na otázku právomoci súdov (s výnimkou vecí vymenovaných v Záverečnom protokole) nedáva odpoveď. V takýchto prípadoch (nedostatku úpravy v medzinárodnej zmluve) súdy v Slovenskej republike svoju právomoc a príslušnosť (i rozhodujúce hmotné právo) posudzujú podľa ustanovení zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (účinnom na území Slovenskej republiky - ďalej len „ZMPS“).

Slovenská republika i Česká republika sú však členskými štátmi Európskej únie, viazanými Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnení, na ktoré, ako členské štáty, sa vzťahuje Nariadenie rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“).

Návrh postúpený tunajšiemu súdu je so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti, určujúce prítomnosť medzinárodného prvku v konaní, v zmysle ust. čl. 16 ods. 2 Nariadenia v spojení s ust. § 84, § 85 ods. 1, 4 OSP prípustný z hľadiska právomoci a príslušnosti tohto súdu.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o ČSOB Osobnom konte si účastníci za podmienok ust. § 9 ods. 1 až 3 ZMPS ako rozhodné hmotné právo pre svoj právny vzťah zvolili české právo, osobitne úpravu zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, účinnom na území Českej republiky.

Do platného slovenského právneho poriadku boli najmä novelizáciami zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (doplnením ustanovení o spotrebiteľských zmluvách), zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a prijatím zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch transponované predpisy práva ochrany spotrebiteľa Európskej únie, menovite smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES a 98/7/ES.

Po posúdení konkrétneho právneho vzťahu účastníkov i z hľadiska konkrétnych ustanovení všeobecných podmienok navrhovateľa, ako súčasť zmluvného vzťahu účastníkov, dospel súd k záveru, že platná právna úprava slovenského právneho poriadku (vo vyššie v cit. predpisoch) - i so zreteľom na pôsobnosť noriem európskeho komunitárneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľa v oboch členských štátoch EÚ - neposkytuje odporcovi, spĺňajúcemu charakteristiku spotrebiteľa, väčšiu právnu ochranu ako účastníkmi zvolená právna úprava právneho poriadku platného v Českej republike. Súd preto uplatnený nárok navrhovateľa posudzoval v zmysle cit. ust. § 9 ods. 1 ZMPS podľa účastníkmi zvoleného platného českého hmotného práva.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákonník (ďalej len ObchZ) smlouvou o úvère se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 ObchZ strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 499 ObchZ za sjednání závazku věřitele poskytnout na požádání peněžní prostředky lze sjednat úplatu, jestliže poskytování úvèru je předmětem podnikání věřitele.

Podľa § 500 ods. 1 ObchZ dlužník je oprávněn uplatnit nárok na poskytnutí peněžních prostředků ve lhůtě stanovené ve smlouvě. Není-li tato lhůta ve smlouvě stanovena, může dlužník tento nárok uplatnit, pokud poskytnutí úvèru některá strana nevypoví.

Podľa § 500 ods. 2 ObchZ nestanoví-li smlouva jinou výpovědní lhůtu, může poskytnutí úvèru vypovědět dlužník s okamžitou účinností a věřitel ke konci kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď doručena dlužníku.

Podľa § 501 ods. 2 ObchZ stanoví-li smlouva, že úvèr lze použít pouze k určitému účelu, může věřitel omezit poskytnutí peněžních prostředků pouze na plnění závazků dlužníka převzatých v souvislosti s tímto účelem.

Podľa § 502 ods. 1 ObchZ od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvèry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné.

Podľa § 503 ods. 1 ObchZ závazek platit úroky je splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Jestliže lhůta pro vrácení poskytnutých peněžních prostředků je delší než rok, jsou úroky splatné koncem každého kalendářního roku. V době, kdy má být vrácen zbytek poskytnutých peněžních prostředků, jsou splatné i úroky, které se jej týkají.

Podľa § 503 ods. 2 ObchZ majú-li byť poskytnuté peněžní prostředky vráceny ve splátkách, jsou v den splatnosti každé splátky splatny i úroky z této splátky.

Podľa § 503 ods. 3 ObchZ dlužník je oprávněn vrátit poskytnuté peněžní prostředky před dobou stanovenou ve smlouvě. Úroky je povinen zaplatit jen za dobu od poskytnutí do vrácení peněžních prostředků.

Podľa § 504 ObchZ dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Podľa § 505 ObchZ zanikne-li nebo zhorší-li se za trvání smlouvy zajištění závazku vrátit poskytnuté peněžní prostředky, je dlužník povinen doplnit zajištění na původní rozsah. Jestliže tak dlužník neučiní v přiměřené lhůtě, může věřitel od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Podľa § 506 ObchZ je-li dlužník v prodlení s vrácením více než dvou splátek nebo jedné splátky po dobu delší než tři měsíce, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Podľa § 507 ObchZ mají-li být poskytnuté peněžní prostředky podle smlouvy použity dlužníkem pouze k určitému účelu a dlužník je použije k jinému účelu nebo jestliže jejich použití k smluvenému účelu je nemožné, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil bez zbytečného odkladu použité a nevrácené prostředky s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Existenciu právneho vzťahu účastníkov z titulu uzavretej zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania peňažných prostriedkov podľa ust. § 497 a nasledujúcich Obch. zákonníka, rozsah plnenia navrhovateľa z tohto právneho vzťahu (vrátane poskytnutia finančných prostriedkov vo výške 20 000,- Kč titulom úveru a následného nesplatenia záväzku zo zmluvy, vrátane dohodnutého úroku), navrhovateľ preukázal predložením vyššie citovaných listinných dôkazov, vrátane podrobnej platobnej histórie účtu odporcu. V priebehu konania nebol súdu predložený doklad spôsobilý spochybníť správnosť evidencie navrhovateľa o základe a výške jeho nároku voči odporcovi na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré mu boli poskytnuté navrhovateľom formou úveru v zmysle ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka za podmienok dohodnutých v zmluve, vrátane všeobecných podmienok navrhovateľa.

Povinnosť vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov vo forme úveru za v zmluve dohodnutých podmienok, spolu s dohodnutým úrokom (18,90 % ročne), je podstatnou časťou obsahu záväzku dlžníka v zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania účtu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie osobného účtu. Pretože odporca túto svoju povinnosť ako dlžník riadne a včas nesplnil, navrhovateľ sa voči nemu domáhal vymoženia tejto povinnosti formou navrhovaného rozhodnutia súdu dôvodne. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu veci preto návrhu navrhovateľa proti odporcovi v časti uplatneného nároku o zaplatenie dlžnej istiny spolu s navrhovateľom vyčísleným príslušenstvom z titulu zmluvného úroku z úveru vo výške 18,90 % ročne z dlžnej sumy a úroku z omeškania, ako aj poplatkov (náklady spojené s upomienkami upravené v obchodných podmienkach) ako dôvodnému v celom rozsahu vyhovel.

V časti sumy 1.353,67 Kč ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 7,95 % ročne zo sumy 20.000,-Kč od 29.04.2014 do zaplatenia súd konanie v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 OSP zastavil.

Rozsudok na peňažné plnenie v cudzej mene zodpovedá návrhu navrhovateľa a procesným podmienkam podľa ust. § 155 ods.2 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 59,- Eur a v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 214,58 Eur za 3 úkony právnej služby nasledovne:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia - 51,45 € a paušálna náhrada režijných výdavkov 8,04 € + 20% DPH

2/ návrh na začatie konania - 51,45 € + 8,04 € + 20% DPH

3/ čiastočné späťvzatie návrhu - 51,45 € + 8,39 € + 20% DPH

Podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatí odporca náhradu trov konania navrhovateľovi k rukám jeho advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava V, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42ods. 3 OSP uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.